NN 67/2022 (10.6.2022.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-2050/2020 od 28. travnja 2022.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Rajko Mlinarić, zamjenik predsjednice Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Josip Leko, Davorin Mlakar i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Lav Stipić iz Zagreba, kojeg zastupa Bojana Ivanišević, odvjetnica u Zagrebu, na sjednici održanoj 28. travnja 2022. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Vrhovni sud Republike Hrvatske dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Rev-349/2022 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe Lavu Stipiću iz Zagreba, Heinzelova 22 određuje se primjerena naknada zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 19.800,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa i uprave Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Lav Stipić iz Zagreba (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg zastupa Bojana Ivanišević, odvjetnica u Zagrebu, podnio je 24. travnja 2020. ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) smatrajući da mu je zbog dugotrajnosti postupka koji se vodio pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) pod brojem Pr-232/2016 (ranije pod brojem: Pr-8477/13) i pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske pod brojem Rev-1523/19 povrijeđeno ustavno pravo na donošenje odluke u razumnom roku, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona dostavljena je preslika spisa prvostupanjskog suda broj: Pr-232/16 i preslika spisa Županijskog suda u Zagrebu (u daljnjem tekstu: drugostupanjski sud) broj: Gž R-1273/2021 te spis Vrhovnog suda broj: Su Gzp I-8/2018.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Predmetni postupak pokrenut je pred prvostupanjskim sudom 26. travnja 2013. podnošenjem tužbe podnositelja protiv tuženika (poslodavca) radi poništenja poslovno uvjetovanog otkaza ugovora o radu, vraćanja na rad i isplate plaća.

Uz dopis od 7. svibnja 2013. dostavljena je tuženiku tužba na odgovor.

Podneskom od 20. svibnja 2013. tuženik je dostavio odgovor na tužbu.

Na pripremnom ročištu održanom 13. lipnja 2013. stranke su se očitovale.

Na ročištu održanom 18. srpnja 2013. stranke su se očitovale te je naloženo tuženiku dostaviti potrebnu dokumentaciju.

Dopisom od 18. srpnja 2013. zatraženo je od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (u daljnjem tekstu: HZMO) dostaviti podatke.

Podneskom od 6. kolovoza 2013. tuženik je dostavio tražene podatke.

Dopisom od 25. rujna 2013. zatraženo je od HZMO-a dostaviti podatke.

Na ročištu održanom 3. travnja 2014. saslušane su stranke.

Na ročištu održanom 10. prosinca 2014. saslušani su svjedoci.

Podneskom od 23. prosinca 2014. podnositelj se očitovao.

Na ročištu održanom 19. ožujka 2015. saslušan je svjedok te je glavna rasprava zaključena.

Presudom prvostupanjskog suda broj: Pr-8477/13-25 od 6. svibnja 2015. djelomično je odbijen tužbeni zahtjev podnositelja u dijelu da se utvrdi nedopuštenim poslovno uvjetovan otkaz, da se podnositelja vrati na radno mjesto i da se podnositelju isplate zaostale plaće (točka I. izreke), dok je djelomično usvojen tužbeni zahtjev podnositelja za isplatu prekovremenih sati (točka II. izreke).

Podnositelj je 14. svibnja 2015. izjavio žalbu na točku I. izreke presude prvostupanjskog suda broj: Pr-8477/13-25 od 6. svibnja 2015.

Tuženik je 1. lipnja 2015. dostavio odgovor na žalbu podnositelja.

Presudom i rješenjem drugostupanjskog suda broj: Gž R-1357/15-2 od 26. siječnja 2016. djelomično je preinačena presuda prvostupanjskog suda broj: Pr-8477/13-25 od 6. svibnja 2015. na način da je utvrđen nedopuštenim poslovno uvjetovan otkaz te je djelomično ukinuta (u dijelu kojim je odbijen zahtjev podnositelja za vraćanje na radno mjesto) i u tom dijelu je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Tuženik je 11. ožujka 2016. izjavio reviziju na presudu i rješenje drugostupanjskog suda broj: Gž R-1357/15-2 od 26. siječnja 2016.

Podnositelj je 5. travnja 2016. dostavio odgovor na reviziju tuženika.

Podneskom od 14. travnja 2016. podnositelj je požurio postupanje prvostupanjskog suda.

Rješenjem Vrhovnog suda broj: Revr 777/16-2 od 3. listopada 2017. ukinuta je presuda drugostupanjskog suda broj: Gž R-1357/15-2 od 26. siječnja 2016. te je predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje.

Podnositelj je 23. siječnja 2018. podnio Vrhovnom sudu zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku. Rješenjem predsjednika Vrhovnog suda broj: Su-Gzp I-8/18-3 od 12. ožujka 2018. odbijen je zahtjev podnositelja radi zaštite prava na suđenje u razumnom roku jer je utvrđeno da je odluka u predmetu broj: Revr 777/16 donesena na sjednici vijeća održanoj 3. listopada 2017. te je predmet 6. ožujka 2018. otpremljen s Vrhovnog suda.

Presudom drugostupanjskog suda broj: Gž R-351/18-6 od 18. prosinca 2018. preinačena je presuda prvostupanjskog suda broj: Pr-8477/13-25 od 6. svibnja 2015. na način da je utvrđena nedopuštenom odluka o poslovno uvjetovanom otkazu te je naloženo tuženiku isplatiti podnositelju zaostale plaće.

Tuženik je 1. ožujka 2019. izjavio reviziju na presudu drugostupanjskog suda broj: Gž R-351/18-6 od 18. prosinca 2018.

Podnositelj je 1. travnja 2019. dostavio odgovor na reviziju tuženika.

Rješenjem Vrhovnog suda broj: Rev 1523/2019-4 od 19. svibnja 2020. ukinuta je presuda drugostupanjskog suda broj: Gž R-351/2018-6 od 18. prosinca 2018. te je predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje.

Presudom drugostupanjskog suda broj: Gž R-816/2020-5 od 24. ožujka 2021. odbijena je kao neosnovana žalba podnositelja te je potvrđena presuda prvostupanjskog suda broj: Pr-8477/13-25 od 6. svibnja 2015. u dijelu kojim je odbijen zahtjev podnositelja radi utvrđenja nedopuštenom odluke o poslovno uvjetovanom otkazu te u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev podnositelja za isplatu zaostalih plaća.

Na ročištu održanom 5. svibnja 2021. stranke su se očitovale te je glavna rasprava zaključena.

Presudom prvostupanjskog suda broj: Pr-232/2016-61 od 17. svibnja 2021. odbijen je tužbeni zahtjev podnositelja za povratak na radno mjesto te je naloženo podnositelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka.

Podnositelj je 18. svibnja 2021. izjavio reviziju na presudu drugostupanjskog suda broj: Gž R-816/2020-5 od 24. ožujka 2021.

Podnositelj je 19. svibnja 2021. izjavio žalbu na presudu prvostupanjskog suda broj: Pr-232/2016-61 od 17. svibnja 2021.

Tuženik je 28. svibnja 2021. izjavio odgovor na žalbu podnositelja.

Presudom drugostupanjskog suda broj: Gž R-1273/2021-3 od 19. listopada 2021. odbijena je kao neosnovana žalba podnositelja te je potvrđena presuda prvostupanjskog suda broj: Pr-232/2016-61 od 17. svibnja 2021.

Predmet je 31. ožujka 2022. dostavljen Vrhovnom sudu radi odlučivanja o reviziji podnositelja od 18. svibnja 2021. te se pred Vrhovnim sudom vodi pod brojem Rev-349/2022.

III. MJERODAVNO PRAVO